

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. Ловеч, 20.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА**

при участието на секретаря **ВАЛЯ ИВ. ДОЧЕВА**
като разглежда докладваното от **ЙОРДАНКА ХР. ВУТОВА** Административно наказателно дело № 20214310200759 по описа за 2021 година

С наказателно постановление №21-0906-000550 от 07.07.2021 г. на Николай Васков Недялков, Началник Сектор ПП към ОД на МВР - Ловеч, упълномощен с МЗ №8121з-515 от 14.05.2018 г., е наложена на Г. ЕМ. Д., ЕГН ***** от гр. София на основание чл.53 от ЗАНН във вр. с чл.179, ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП глоба в размер на 150,00 лева, за това, че за това, че на 23.06.2021 г. в 15:00 часа в община ЛОВЕЧ на път ПЪРВИ КЛАС № 4 като Водач на лек автомобил - ***** с рег. № *****НТ, държава ***** при обстоятелства: На първокласен път 1-4, при км. 38 с посока на движение към гр. София, управлява лек автомобил ***** с регистрационен номер *****НТ собственост на **** ЕООД с Булстат номер ***** водача предприема маневра изпреварване, навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, създава опасност и пречка за превозното средство, движещо се по нея. Създава предпоставка за ПТП, с което е извършил:

1) **СЪЗДАВА ОПАСНОСТ ПРИ ИЗПРЕВАРВАНЕ, ЗА НАСРЕЩНО ППС, ПРИ НАВЛИЗАНЕ В ПЪТНА ЛЕНТА ПРЕДНАЗНАЧЕНА ЗА ДВИЖЕНИЕТО ИМ**, с което виновно е нарушил чл.42 ал. 2 т.2 от ЗДвП

Недоволен от наказателното постановление останал жалбоподателят Г. ЕМ. Д., който го обжалва в срок, като счита, че атакуваното наказателно постановление е необосновано и незаконосъобразно, издадено при съществено нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Сочи, че фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение и в издаденото въз основа на него наказателно постановление не отговарят на действително случилото се, както и че при издаването на акта за установяване на административно нарушение и на атакуваното наказателно постановление не са спазени и изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Излага, че са налице и формални предпоставки за отмяна на наказателното постановление, тъй като са допуснати процесуални нарушения, които водят до опорочаване на производството. Сочи, че актът за установяване на административно нарушение е съставен в нарушение на разпоредбата на чл.42, т.4 от ЗАНН, тъй като в него не са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, както и всички обстоятелствата, при които то е извършено. Излага, че не е изяснено, как е създад опасност при изпреварване, за насрещно ППС, при навлизане в пътната лента предназначена за движението му. Излага, че няма описание, кой автомобил е изпреварил, само един автомобил ли е изпреварил и т.н. Излага, че няма описание на насрещно движещото се МПС, няма описани знаци и/или маркировка по пътя, че няма описана траекторията на пътя и/или описание на пътната настилка. Излага, че липсва и описание на ширината на пътното платно и/или колко ленти за движение в двете посоки е пътя, както и че пестеливо е описано, къде е извършено

нарушението, като същевременно с това бил фиксиран точен час -15ч. Излага, че с оглед изясняване на всички обстоятелства, в акта за установяване на административно нарушение е необходимо да бъдат точно, ясно и конкретно описани обективно всички факти, които са обусловили настъпването на произшествието, както и че е следвало да бъде посочено състоянието на пътя, атмосферните условия и т.н. Счита, че в настоящия акт/наказателно постановление не е достатъчно посочването на хипотезата на закона, а било нужно да бъде отразена реалната фактическа обстановка, при която сочения за нарушител е управлявал превозното средство. В този смисъл излага, че това не е неоправдан процесуален формализъм, а необходимият минимум от факти, срещу които, от една страна, деецът да организира защитата си, а от друга страна, наказващият орган да прецени извършено ли е въобще административно нарушение. Излага, че при съставяне на АУАН GA 367428/23.06.2021 г. е нарушен и член чл. 40 ал.1 от ЗАНН, като не е описано, посочените в акта ****идетелите дали са присъствали при установяване на нарушението или при съставяне на акта, както и че лип****а изписано ЕГН и на двамата ****идетели. Излага, че незаконосъобразността на АУАН с разпоредбата на чл.42, т.4 от ЗАНН е довела до несъответствие и на издаденото НП с нормата на чл.57, ал. 1, т.5 от ЗАНН, която разпоредба изисквала в НП да бъде направено описание на нарушението/коя от хипотезите в члена/ и на обстоятелствата, при които е извършено, както и на всички доказателствата /съгл. члена/, които го подкрепят. В този смисъл твърди, че съдържащите се в акта и НП данни, не се явяват достатъчни за обосноваване на неговата отговорност, както и че е налице явно несъответствие между АУАН и НП. Излага, че в случая е налице нарушаване правото му на защита, което във всички случаи води до порочност на издаденото наказателно постановление, тъй като представлява съществено процесуално нарушение. На следващо място излага, че наказателно постановление е съставено след предвидения в закона 6-месечен срок за издаването му, както и че органът, издал НП е приложил най-тежкото наказание сред предвидените в санкционната разпоредба, тъй като е посочен максимум, но не и минимум на наказанието, а е наложена максималната санкция, макар и самото нарушение да е несъпоставимо по-леко от наложеното наказание. Предвид изложеното, считам че допуснатите нарушения са съществени и са формална предпоставка за отмяна на атакуваното него наказателно постановление, тъй като опорочават изцяло производството по ангажиране на административно наказателната ми отговорност, а от друга страна лип****али доказателства, че е осъществил виновно състава на вмененото му административно нарушение.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се явява лично. За него се явява адв. Т., който излага, че в хода на съдебното следствие били събрани безспорни доказателства, че наказващият орган не е проявил никакво старание за излагане на фактическата обстановка, както в АУАН, така и в НП, като само този факт бил достатъчно основание за отмяна на НП. На следващо място излага, че въпреки изслушването на двамата ****идетели и актосъставителят по акта не била доказана по безспорен начин съпричастността на неговия доверител към вмененото му нарушение, а от показанията на единият от вписаните в акта ****идетели се установявало, че ****идетелства за нарушение, което не е видял. Излага, че актосъставителят и другият ****идетел имали противоречиви виждания и спомени какъв точно е бил автомобила предхождащ автомобила на неговия доверител, който факт подкрепял тезата им, че не са имали видимост към автомобилите в насрещната лента. Излага, че и двамата ****идетели в показанията си твърдели, че ясно си спомняли, че са намалили скоростта си, защото автомобилът пред тях бил намалил скоростта си, които показания доказвали, че не е било налице рисково движение на неговия доверител, а че е

налице рисково движение на автомобила предхождащ този на неговия доверител. Излага, че от друга страна наказващият орган, както в лицето на акатосъставителят така и в лицето на ****идетелите почти умишлено били забравили да съберат ****едения, както за насрещно движещия се по техни данни автомобил, така и за автомобила, който е бил задминат от неговия доверител, като в настоящата ситуация само водачите на тези два автомобила били преки очевидци на твърдяното нарушение. Моли да им бъдат присъдени разноски по чл. 38 от Закона на адвокатурата, като съдът съобрази Наредбата за определяне на адвокатски хонорар, с оглед множеството им посещения с неговия доверител и може би умишленото поведение на представителите на наказващия орган, които не успели заедно да присъстват в съдебно заседание.

Ответникът – ОД на МВР - Ловеч, Сектор ПП, редовно призован не изпраща представител. В придружителното писмо са направили искане да се остави без уважение жалбата като неоснователно и са направили на основание чл.63, ал.4 от ЗАНН, искане, в случай, че съдът уважи жалбата и отмени обжалваното НП да присъди минималния определен размер за този вид дела съгласно наредба №1 от 09.07.2004 г за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

От събраните по делото писмени доказателства, от показанията на разпитаните ****идетели: Й. С. Й., Ал. Вл. Т., Т. Ст. Т., от становището на процесуалният представител на жалбоподателят, съдът приема за установена следната фактическа обстановка:

На 23.06.2021 год. бил съставен Акт серия GA с бл. № 367428 за установяване на административно нарушение от ****. Й. С. Й. в присъствието на ****. Ал. Вл. Т. и ****. Т. Ст. Т. против Г. ЕМ. Д., ЕГН ***** от гр. София, за това, че на 23.06.2021 г. в 15:00 часа в община ЛОВЕЧ на път Коритна – Български извор – Микре – Севлиево – Велико Търново – Омуртаг – Търговище - /Разград – Шумен/, при следните обстоятелства: На първокласен път 1-4, при км. 38 с посока на движение към гр. София, управлява лек автомобил ***** с регистрационен номер *****НТ собственост на **** ЕООД с Булстат номер ***** водача предприема маневра изпреварване, навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, създава опасност и пречка за превозното средство, движещо се по нея. Създава предпоставка за ПТП, с което виновно е нарушил:

1) чл.42 ал. 2 т.2, пр.1 от ЗДвП - СЪЗДАВА ОПАСНОСТ ПРИ ИЗПРЕВАРВАНЕ, ЗА НАСРЕЩНО ППС, ПРИ НАВЛИЗАНЕ В ПЪТНА ЛЕНТА ПРЕДНАЗНАЧЕНА ЗА ДВИЖЕНИЕТО ИМ. С акта са иззети доказателства: к.т. 2840428370. В акта е вписано „Имам възражения“, в законоустановеният срок е депозирано писмено възражение, което е приложено по делото. Въз основа на акта е издадено обжалваното НП.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законния срок и от легитимен субект, поради което е процесуално допустима.

Съдът намира, че в случая АУАН е съставен от ****. Й. С. Й. за когото не се спори, че е мл. автоконтрольор при Сектор ПП при ОД на МВР Ловеч. НП също е издадено от компетентно лице, в случая от Николай Васков Недялков, Началник Сектор ПП към ОД на МВР - Ловеч, упълномощен с МЗ №81213-515 от 14.05.2018 г. От приобщените по реда на чл. 281 от НПК писмени доказателства и в частност от Заповед с МЗ №81213-515 от

14.05.2018 год. се установява, се установява, че както актосъставителят, така и Началникът на Сектор ПП към ОД на МВР - Ловеч са упълномощени по надлежния ред, единия да съставя АУАН за нарушения по ЗДвП, а другия да издава НП по същия закон.

В хода на съдебното производство съдът изслуша показанията на актосъставителя, както и показанията на вписаните в акта ****идетели А.Т. и Т.Т..

Видно от съставения АУАН и издаденото НП, жалбоподателят е наказан за това, че на посочената в двата акта дата, час и място, като водач на Л.а. ***** „*****“, с регистрационен номер **** **** НТ, собственост на **** ***** ЕООД е предприел маневра изпреварване, като е навлязъл в пътна лента, предназначена за насрещното движение, и е създал опасност и пречка за превозното средство, движещо се по нея, което нарушение е квалифицирано по чл.42, а.2, т.2 от ЗДвП. Съгласно разпоредбата на чл.42, ал.2, т.2 от ЗДвП „Водач, който ще предприеме изпреварване, е длъжен: когато при изпреварването навлиза в пътна лента, предназначена за насрещното движение, да не създава опасност или пречки за превозните средства, движещи се по нея;“. Според актосъставителя жалбоподателят на процесната дата, час и място, пренебрегвайки обстоятелството, че „маркировката е непрекъсната“ и че е налице знак „забранено изпреварването“ започнал да извършва маневра изпреварване на три автомобила, а именно: на движения се след него сл. автомобил на Военна полиция, управляван от ****. Т.Т., управлявания от самия него сл. автомобил, както и на движещия се пред него товарен автомобил. Установява се, че тъй като жалбоподателят не успял да извърши маневрата за кратко време се наложило движещия се пред него товарен автомобил да намали скоростта си рязко, за да може да му направи път за да си довърши маневрата без препятствие, избягвайки челен удар с движещия се в насрещната лента за движение товарен автомобил.

От показанията на ****идетелят Т.Т. – ****идетел по акта и водач на Военния автомобил, движещ се след управлявания от актосъставителят Й. сл. автомобил се установява, че по време на движение в участък с ограничена видимост, управлявания от жалбоподателят автомобил предприел маневра изпреварване „в участък забранен за изпреварване с маркировка“, като изпреварил неговия автомобил, намиращия се пред него полицейски автомобил управляван от актосъставителят Й., както и намиращия се пред полицейския автомобил товарен автомобил, който намалил скоростта си, за да може жалбоподателят да довърши маневрата си, и да избегне сблъсък с движещия се в насрещното за него движение товарен автомобил.

И ****идетелят Й. и ****. Томслав Т. на зададените им от защитата въпроси да посочат марката и регистрационния номер на движещия се пред управлявания от ****. Й. т.а. и на този появил се в насрещната лента за движения т.а. не можаха да уточнят тези обстоятелства.

От показанията на ****идетелят А.Т. – ****идетел по акта, се установява, че на процесната дата се движели по Главен път I-4, със служебен автомобил управляван от ****. Й.Й., като в процесния участък от пътя пред тях се движил товарен автомобил, а непосредствено след тях автомобил на Военна полиция, като жалбоподателят изпреварил и трите автомобила след което ****. Й. „2 км. по - напред го изпреварил, спрял го и му

съставил процесния акт.“. Установява се, че в насрещното движение възприел автомобил, който минал след като жалбоподателят ги изпреварил, както и че не си спомня дали в процесния участък от пътя имало забранителни знаци. Не си спомня и , както автомобила движещ се пред тях, така и автомобила движещ се в насрещното движение, който минал покрай непосредствено след като жалбоподателят извършил маневрата изпреварване. Установява се, че от пасажерското място, където се намирал нямал видимост в насрещното движение, и не бил видял, дали когато жалбоподателят е извършил маневрата изпреварване, в насрещната лента за движение е имало автомобил, както и че не е видял извършването на процесното нарушение.

При тези факти съдът счита, че доказателствената сила на АУАН е разколебана. Актосъставителят и единия вписан в акта ****идетел изясняват фактическа обстановка, която е различна от тази описана в акта за установяване на административно нарушение и възпроизведена в процесното НП, а втория ****идетел по акта твърди, че не е видял извършването на нарушението, както и не може да каже дали в процесния участък от пътя е имало забрана да се изпреварва. С оглед вмененото задължение за служебна проверка, съдът констатира нарушаване на процесуалните правила в рамките на административнонаказателното производство. От една страна, в съдържанието на издадения АУАН не са отразени обстоятелствата, при които е извършено деянието, както и самото нарушение, съобразно установените в закона /чл. 42, т. 4 от ЗАНН/ изисквания. В акта лип****ат фактически данни относно това как точно жалбоподателят е създал опасност при изпреварване, за насречно ППС, при навлизане в пътната лента предназначена за движението му, кой/кои автомобил/и е изпреварил, не е направено описание на насречно движещото се МПС. От друга страна едва в с.з. се установи, че в процесния участък „маркировката е била непрекъсната линия“ и е имало „поставен знак „забранено изпреварването“, но нито в АУАН нито в обжалваното НП са описани тези обстоятелства. Противоречиви са писмените и гласни доказателства, събрани по делото, относно факта, както точно нарушение е извършил жалбоподателят изпреварвайки служебния полицейски автомобил, служебния автомобил на Военна полиция и неизвестен товарен автомобил, което води до невъзможност да се изследват релевантните обстоятелства за преценка отговорността на водача за вмененото му нарушение, както от обективна, така и от субективна страна. Това от ****оя страна, води и до неустановеност на факта на твърдяното нарушение - съществена предпоставка по смисъла на чл. 53 от ЗАНН. Тези обстоятелства е следвало да се установят още при съставяне на акта и с оглед пълното описание на нарушението да бъдат посочени в него. Поради изложеното, съдът е мотивиран да приеме, че актосъставителят не е отразил в акта пълно и точно самото нарушение и обстоятелствата, при които е било извършено то. В случая е неприложима разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, според която наказателното постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. Като не е отразил правилно и в пълнота нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, актосъставителят е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до накърняване

правото на защита на жалбоподателя.

От установените в хода на съдебното следствие факти съдът не може да изведе правния извод, че жалбоподателят е извършил нарушението, което му е вменено във вина. Предвид гореизложеното съдът намира, че жалбоподателят не следва да носи административно-наказателна отговорност, а наказателното постановление следва да бъде отменено като противоречащо на материалния закон и наличието на допуснато съществено процесуално нарушение водещо до нарушаване правото на защита на жалбоподателят.

С оглед на гореизложеното, съдът счита, че обжалваното Наказателно постановление следва да бъде отменено като незаконосъобразно.

Позовавайки се на влязлата в сила разпоредба на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН процесуалният представител на жалбоподателят е направил искане за присъждане на разноските по делото. По делото е представен договор за правна помощ и процесуално представителство, видно от който не е посочено в полза на адвоката, какво заплащане е уговорено. По силата на разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, в съдебните производства по чл. 63, ал. 1 от ЗАНН страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл. 144 от АПК, за неуредените въпроси се прилага ГПК. Съгласно чл. 81 от ГПК, във всеки акт, с който приключва делото пред съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски. Със съпроводителното писмо на ОД на МВР Ловеч е направено на основание чл.63, ал.4 от ЗАНН възражение за прекомерност на претендирания по делото адвокатски хонорар.

Съдът намира, че в случая следва да се присъдят на жалбоподателят разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300.00 лева съобразно с изискванията на чл.18, ал.2 и чл.7, ал.2, т. 1 от Наредба 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съгласно който текст при интерес до 1000 лв. все присъжда адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв., като в случая разпоредбата на чл.14 от същата Наредба, регламентираща, че „Когато съдебното заседание по наказателно дело продължи повече от един ден, допълнителното възнаграждение за всеки следващ ден е по 60 лв.“ е неприложима с оглед характера на делото.

Ето защо съдът намира, че следва да се присъдят разноски и ответника ОД на МВР Ловеч да бъде осъден да плати 300.00 лева на жалбоподателят за сторените от него разноски за адвокатско възнаграждение.

Водим от гореизложеното и на основание чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №21-0906-000550 от 07.07.2021 г. на Николай Васков Недялков, Началник Сектор ПП към ОД на МВР - Ловеч, упълномощен с МЗ №8121з-515 от 14.05.2018 г., с което е наложена на Г. ЕМ. Д., ЕГН ***** от гр. София на основание чл.53 от ЗАНН във вр. с чл.179, ал.1, т.5, пр.5 от ЗДвП глоба в размер на 150,00 лева, за нарушение на чл. 4 2 ал. 2 т. 2 от ЗДвП, като

НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

ОСЪЖДА ответника ОД на МВР Ловеч да заплати на Г. ЕМ. Д., ЕГН ***** от гр. София, сумата от 300 /триста/ лева разноси по делото, представляваща договорено и заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Ловешки административен съд по реда на АПК, в 14 дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____